

Skatteverkets handläggning av ett yrkande om inhibition i ett ärende om fastighetstaxering

JO Nordenfelt meddelade den 30 september 2005 ett beslut med följande innehåll.

Anmälan

I en anmälan som kom in till JO den 14 april 2004 anförde AA följande.

I en skrivelse den 20 januari 2004, vilken ingetts till skattemyndigheten, har jag hos länsrätten i Stockholms län överklagat skattemyndighetens beslut om allmän fastighetstaxering 2003 såvitt avser markvärde för min fastighet (...) i Värmdö kommun. I skrivelsen har jag på anförda skäl yrkat att skattemyndighetens beslut skall inhiberas i avvaktan på länsrättens blivande beslut. Eftersom ett inhibitionsyrkande rimligtvis bör prövas skyndsamt och så inte skett ser jag mig föranlåten att anmäla saken till JO.

Utredningen

Anmälan remitterades till Skatteverket för yttrande huruvida någon åtgärd vidtagits med anledning av AA:s begäran om inhibition. I remissvar anförde Skatteverket, genom enhetschefen BB vid huvudkontoret, bl.a. följande.

AA har uttryckt sitt yrkande så att han önskar ”att skattemyndighetens beslut skall inhiberas i avvaktan på länsrättens blivande beslut”.

Skatteverket uppfattar AA:s yrkande så att han begär att det högre taxeringsvärdet som är en följd av 2003 års fastighetstaxering, inte ska påverka fastighets-skatten vid inkomsttaxeringen 2004. Skatteverket kan lagligen inte inhibera sina egna beslut. AA:s yrkande om inhibition har därför behandlats som en ansökan om anstånd med betalning av skatt. Skatteverket beslutade den 9 juli 2004 att inte medge anstånd med betalning av skatt avseende 2004 års taxering med bl.a. den motiveringen att anstånd med inbetalning av skatt enligt 2004 års inkomst-taxering inte kan medges då den slutliga skatten ännu inte är debiterad.

AA yttrade sig över remissvaret och anförde följande.

Jag anser att skattemyndigheten borde utan dröjsmål ha överlämnat ärendet till länsrätten för prövning av inhibitionsyrkandet. Skattemyndigheten har i stället

felaktigt behandlat yrkandet om inhibition som en ansökan om anstånd med inbetalning av skatt och har meddelat beslut i saken den 9 juli 2004. Skatteverket har numera den 23 augusti 2004 meddelat ett omprövningsbeslut varefter ärendet överlämnats till länsrätten, som den 15 september 2004 meddelat ett delbeslut rörande frågan om inhibition. Genom Skatteverkets felaktiga handläggning har det således dröjt nästan åtta månader innan mitt yrkande om inhibition blivit föremål för rätt prövning.

Bedömning

Enligt 29 § förvaltningslagen (1986:223), FL, får en myndighet som skall pröva ett överklagande bestämma att det överklagade beslutet tills vidare inte skall gälla (inhibition). Motsvarande bestämmelse för de allmänna förvaltningsdomstolarna finns i 28 § förvaltningsprocesslagen (1971:291), FPL. Av 3 § FL och 2 § FPL framgår att om det i lag eller förordning meddelats bestämmelse som avviker från FL respektive FPL, gäller den bestämmelsen. Bestämmelserna om anstånd med betalning av skatt har i rättspraxis ansetts utgöra sådana specialbestämmelser som gäller i stället för bestämmelsen om inhibition i 28 § FPL (se RÅ82 1:37, RÅ Ba-228/77 och Ba-18/80, jfr dock RÅ 1990 ref. 20).

Bestämmelser om anstånd med betalning av skatt finns numera i skattebetalningslagen (1997:483), SBL. Bestämmelserna i SBL gäller enligt 1 kap. 1 § vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av vissa särskilt angivna skatter och avgifter. Det beslut som överklagades av AA var ett grundläggande beslut om fastighetstaxering enligt 20 kap. 1 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Sådana beslut omfattas inte av SBL. Någon laglig möjlighet att medge anstånd med betalning av skatt i ärenden om fastighetstaxering finns följaktligen inte. Skatteverket har påpekat att verket inte lagligen kan inhibera sina egna beslut, och att inhibitionsyrkandet därför tolkats som en anståndsbegäran. Detta konstaterande är i och för sig riktigt. Det är emellertid svårförståeligt för mig att Skatteverket av denna anledning tolkat AA:s uttryckliga yrkande om ”inhibition” som en begäran om anstånd. Den korrekta åtgärden när ett yrkande om inhibition framställs i ett överklagande är att skyndsamt överlämna ärendet till överklagandeinstansen (jfr 27 § FL).

Jag vill tillägga att också utifrån (den felaktiga) utgångspunkten att AA hade begärt anstånd med betalning av skatt hade Skatteverket varit skyldigt att snabbt ta ställning till denna begäran. En begäran om anstånd bör enligt Riksskatteverkets rekommendationer m.m. om anstånd med inbetalning av skatt enligt skattebetalningslagen (RSV S 1998:13) normalt behandlas inom 14 dagar. I förevarande fall har det tagit Skatteverket närmare sex månader att behandla begäran. Det är enligt min mening en oacceptabelt lång handläggningstid, och skattekontoret förtjänar kritik även av denna anledning.

Ärendet avslutas.